

saadan Lejeforhøjelse ikke optages til Nævnets Prøvelse, medmindre Nævnet med Hensyn til Lejlighedens mindreværdige Beskaffenhed finder, at særlig Grund taler herfor.

Paa Andragende fra Huslejenævnet har Socialstyrelsen, naar særlig Grund dertil foreligger, Ret til for Nævnets Virksomheds Omraade eller en vis Del af dette at fastsætte den angivne Grænse til en vis lavere Procentsats end 50 pCt., dog lavest 40 pCt. Socialstyrelsens Resolution i Spørgsmaal, som her haves for Øje, skal ved Styrelsens Omsorg ufortøvet kundgøres i de almindelige Dagblade. Ændringer i Resolutionen maa søges hos Kongen ved Appel, der skal være indkommen til Civildepartementet inden 30 Dage fra den Dag, Resolutionen kundgjordes i Dagspressen“.

og i sin § 7 p. 4. bl. a. følgende:

„Nævnet maa ikke nægte Samtykke til Opsigelse af Kontrakten, naar der er Tale om Lejlighed, som har været udlejet paa Tid før den 1. Oktober 1915, naar Ejeren med Opsigelsen alene har tilsigtet at erholde en Lejeforhøjelse af højst 50 pCt. ....“.

Som Følge af den store Overflod paa Lejligheder — der atter var en Følge af Overbyggeriet i Svindlerperioden — var Huslejen i København og Omegn alt for lav — og forholdsvis meget lavere end i Udlandet — før Krigen; Svindlerperioden bragte Grundejerne store Tab, og Ejendomsdrift var — som Københavns Kommunes Statistik i 1916 udviser — i det Store og Hele urentabel før 1916, et Forhold Huslejelovene, efter den Maade Nævnene har virket i mange Tilfælde, yderligere har forværret. For mange af Danmarks Grundejere — og navnlig Hovedstadens — er det derfor nu et Eksistensspørgsmaal, hvorledes en eventuel ny Huslejelov vil blive.

København, Admiralgade 25, i Juli 1920.

Allerærbødigst

for Fællesforeningen af Grundejerforeninger i København og omliggende Kommuner

P. B. V.

Jørgen Jurckmann,
Formand.